

दर्शनका लागि परमेश्वरको प्रबन्धः

खम्बाहरूमा दर्शन एउटा महत्त्वपूर्ण विषय हो, किनकि दर्शनविना मानिसहरू नाश हुन्छन्। अगुवाहरूको रूपमा, परमेश्वरले हामीलाई उहाँको बोलावट र उहाँको राज्यका लागि हामीले गर्नुपर्ने कामका निम्ति दर्शन दिनुहुन्छ। तर दर्शनले सधैं आफ्नो साथमा कम्तिमा एउटा चुनौती ल्याउँछ। र त्यो हो प्रबन्धको चुनौती।

यो दर्शनलाई अगाडि बढाउन मलाई चाहिने कुरा परमेश्वरले कसरी दिनुहुनेछ? सेवकाईमा धेरै पटक आवश्यकताहरू सधैं दर्शनभन्दा ठूला छन् जस्तो लाग्छ। ती आवश्यकताहरू सधैं धेरै डरलाग्दा हुन्छन्।

तपाईंहरूमध्ये जो अहिले यो देखिरहनुभएको छ, तिनीहरूका धेरै विशेष मागहरू छन् जुन अत्यन्तै स्पष्ट छन्। त्यो दर्शन साकार पार्न तपाईंलाई पैसा, स्रोत-साधन र मानिसहरू चाहिन्छ। हामी यस क्लासमा हामी परमेश्वरको प्रबन्धबारे हेर्नेछौं।

म तपाईंको दृष्टिकोणमा थोरै परिवर्तन ल्याउने कोसिस गर्दैछु, जुन कुरा बाइबलले मोशाको उदाहरण दिएर सिकाएको छ। तपाईं र म धेरै हदसम्म मोशाजस्तै थियौं। मोशा त्यो जवान मानिस थिए जोसँग इस्राएलीहरूलाई छुटकारा दिन परमेश्वरले तिनलाई कसरी प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ भन्ने दर्शन थियो। तिनको विचार त्यस्तै थियो। अनि तिनीसँग साँच्चै प्रशस्त जीवन थियो। प्रबन्धको बारेमा परमेश्वरको शिक्षा बुझ्नका लागि हामीले मोशाको जीवनलाई तिनको पहिचानबाट बुझ्नुपर्छ, जुन हिब्रू ११ अध्यायमा हामीलाई दिइएको छ। त्यसैले म तपाईंलाई मोशाको बारेमा वर्णन गर्न चाहन्छु, किनकि एक प्रकारले म दर्शन बोकेको एक युवा अगुवाको रूपमा तपाईंका वर्णन गरिरहेको छु, जसलाई परमेश्वरको प्रबन्धको आवश्यकता पर्दछ। मोशाको वर्णन हिब्रू ११:२३ मा सुरु हुन्छ। “मोशा जन्मँदा तिनका आमा-बाबुले तिनलाई सुन्दर देखे, र विश्वासद्वारा तीन महिनासम्म तिनलाई लुकाइराखे, र राजाका हुकुमको तिनीहरूले डरै मानेनन्।”

सेवकाई सुरक्षित हुँदैन। मोशा सुरक्षित थिएनन्। जब तपाईं र म सेवकाईमा जान्छौं र परमेश्वरले हामीलाई एउटा दर्शन दिनुहुन्छ, त्यहाँ एउटा विशेष समय हुन्छ जहाँ यो सुरक्षित हुँदैन। अत्यन्त अर्थपूर्ण हुन्छ, तर सुरक्षित पटककै हुँदैन। जब हामी परमेश्वरको प्रबन्धको बारेमा सोच्छौं तब यो कुरा हामीले बुझ्नुपर्छ, किनकि हामी धेरै पटक यस्तो सोच्छौं, “परमेश्वरले मेरो निम्ति त्यस्तो प्रकारले प्रबन्ध गरून्, जसले स्थितिहरूलाई सहज बनाउँछ।” सुरुदेखि नै मोशाको जीवन कहिल्यै सहज थिएन। पद २४ हेर्नुहोस्। “जवान भएपछि विश्वासद्वारा मोशाले फारोकी छोरीका कहलाइन इन्कार गरे।”

मोशाले प्रतिष्ठा(हैसियत)अस्वीकार गरे। तिनी परमेश्वरसँगको हैसियत पाउन चाहन्थे, तर तिनलाई मानिसबाट पाइने प्रतिष्ठा चाहिँदैनथ्यो। प्रायः हामी परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको दर्शनको प्रबन्धका निम्ति विचार गर्दा यस्तो सोच्छौं, “यदि मसँग केही मानिसहरूको माझमा हैसियत हुन्थ्यो भने, यदि मेरो प्रभावको निश्चित स्थान मात्र हुन्थ्यो भने त्यसले मलाई धेरै मानिसहरू वा अझ बढी पैसा प्राप्त गर्न सक्ने बनाउने थियो, र मलाई त्यो हैसियत चाहिन्थ्यो।” तर मोशाको वर्णनले भन्छ, कि अरू मानिसहरूसँग तिनको कुनै हैसियत थिएन।

परमेश्वरले तिनका निम्ति प्रबन्ध गर्नका निम्ति परमेश्वरसित तिनको हैसियत नै पर्याप्त थियो। पद २५ हेर्नुहोस्। “पापको क्षणिक सुख भोग्नुभन्दा बरु परमेश्वरका मानिसहरूसँग थिचोमिचोमा पर्न तिनले रोजे।” मोशासँग दुर्व्यवहार गरियो, र तिनीलाई त्यस्तो तरिकाले दुर्व्यवहार गरियो, जुन उचित थिएन। जब तपाईं आफ्नो दर्शन पूरा गर्न लाग्नुहुन्छ, तपाईंसँग दुर्व्यवहार गरिनेछ र कहिलेकहीं यो न्यायसंगत देखिँदैन, र यो प्रबन्धको क्षेत्रमा त्यो न्यायसंगत देखिँदैन।

अनि तपाईं अनुग्रहमा, परमेश्वरको भलाइमा र परमेश्वरको कृपामा भर पर्नुहुन्छ। तर तपाईं आफूलाई अरूसँग तुलना गरेर यस्तो विचार गर्न सक्नुहुन्न, “ठीक छ, यो उचित होइना उनीहरूले यो पैसा पाए, र मैले यो पैसा पाइँनँ।” कहिलेकहीं तपाईंले दुर्व्यवहार भोग्नुपर्छ, भन्ने कुरा बुझ्नुभएन भने तपाईं परमेश्वरले तपाईंका लागि कसरी प्रबन्ध गर्न चाहनुहुन्छ, भन्ने कुरामा कहिल्यै पनि बुझ्नुहुनेछैन, तर त्यस बेला तपाईं परमेश्वरको अनुग्रहमा भर पर्नुपर्छ। २६ पद हेर्नुहोस्।

“मिश्र देशको धन-दौलतभन्दा खीष्टका निमित्त निन्दित हुन तिनले मूल्यवान् सम्पत्ति ठाने। किनकि तिनले आफ्नो दृष्टि इनामतिर लाएका थिए।”

मोशाले त्यहाँ चुनौतीहरू हुनेछन् भनी जान्दथे। ती त्यहाँ हुनेछन् भनी तिनी जान्दथे। तर कुनै प्रकारले तिनले ती चुनौतीहरूलाई परमेश्वरले के गर्न सक्नुहुन्छ भनेर हेर्ने एउटा ठूलो मौकाको रूपमा देखे। धेरै पटक हामी केवल प्राकृतिक कुराहरूलाई मात्र हेर्छौं। हामी मिश्रको धन-दौलत देख्छौं। यदि हामीले यो संसाधनलाई आर्थिक रूपमा प्रयोग गर्न सक्यौं वा यो साभेदारीमा प्रयोग गर्न सक्यौं भने राम्रो हुनेछ। अनि हामी प्राकृतिक कुराहरूलाई हेर्दछौं। मोशासँग विश्वासद्वारा मोशासँग, “म चुनौतीहरूको सामना गर्नेछु, तर खीष्टले मेरो निमित्त जसरी प्रबन्ध गर्नुहुनेछ, यदि त्यसमा म भर पर्छु भने खीष्टसँग म अझ ठूलो इनाम पाउनेछु।” २७ पद हेर्नुहोस्। “राजाको क्रोधसँग नडराएर विश्वासद्वारा तिनले मिश्र देश छोडे।”

जब मोशाले मिश्र देश छोडे, त्यस बेला तिनलाई के हुन लागेको छ, भन्ने थाहा थिएन। त्यहाँ एउटा रहस्य थियो, तर तिनमा डर थिएन।

मैले धेरै युवा अगुवाहरूमा के देखे भने, विशेष गरी जब हामीले उहाँको दर्शन पूरा गर्ने क्रममा परमेश्वरले दिनुहुने चीजहरूको कुरा आउँछ, तब त्यहाँ डरको कालो बादल हामीमाथि मडारिन सक्छ। मोशाले दृढतापूर्वक काम गरे, बस त्यति नै आवश्यक छ। तिनीसँग यो सामर्थ्य थियो, किनकि तिनको सम्बन्ध अदृश्य परमेश्वरसँग थियो, तापनि तिनको निर्भरता त्यहीँ नै थियो। मोशाको यो विशेषताले के गरिरहेको छ, के तपाईंले देख्नुहुन्छ? परमेश्वरले हामीलाई जुन गर्न बोलाउनुभएको छ त्यसका लागि आवश्यक स्रोतहरू कसरी प्राप्त गर्न सक्छौं भनेर संसारलाई हेर्ने गल्ती नगरौं भनी यसले हामीलाई पहिचानको एउटा भिन्नै क्षेत्रमा स्थापित गरिरहेको छ। पावलले रोमी १२ अध्यायमा भने, “यस संसारको ढाँचामा नचला।”

स्रोत-साधनको प्रबन्धको बारेमा कुरा गर्दा समाजले जसरी सोच्छ, त्यो तरिकाले नसोच्नुहोस्, तर आफ्नो मनमा नयाँ भई पूर्ण रूपले परिवर्तित हुनुहोस्। परमेश्वरसँग तपाईंलाई एक अलग प्रकारले स्थापित गर्ने तरिका छ, जहाँ उहाँले तपाईंको दर्शनका लागि प्रबन्ध गर्नुहुनेछ। हिब्रू ११:२८ मा यो अर्को विशेषता हेर्नुहोस्। “ज्येष्ठलाई नाश गर्नेले तिनीहरूलाई छुन नपाऊन् भनेर तिनले विश्वासद्वारा निस्तार-चाडको विधि पालन गरे, र रगत छर्के।” त्यो क्षणको कल्पना गर्ने कोसिस गर्नुहोस्। यो डरलाग्दो हुनुपर्छ। त्यहाँ एउटा बलि छ, ढोकाको चौकोसमाथि रगत छुर्‍यापिएको छ।

जब तपाईं सेवकाईमा हुनुहुन्छ, त्यहाँ डरलाग्दा क्षणहरू हुन्छन्। के भइरहेको छ भनेर बुझ्न गाह्रो हुन्छ। अनि धेरै पटक त्यस्ता डरलाग्दा क्षणहरू त्यति बेला हुन्छन् जब हामीलाई परमेश्वरले गर्न बोलाउनुभएको कामका लागि स्रोत-साधनहरूको आवश्यकता पर्दछ र त्यो कसरी पूरा गर्ने त्यो हामीलाई थाहा हुँदैन। अनि मोशाले परमेश्वरलाई सम्मान गरि नै रहे। परमेश्वरले दिनुभएको योजना उहाँले नै पूरा गर्नुहुनेछ, भनी विश्वास गर्दै त्यस योजनामा तिनी इमानदार रहे।

हामीसँग भएको विश्वासको सबैभन्दा ठूलो चुनौती भनेको परमेश्वरले जुन योजना दिनुभएको छ त्यसलाई उहाँले पूरा गर्नुहुनेछ भनी विश्वास गर्दै त्यसप्रति इमानदार रहनु हो, उहाँ पूरा हुनुहुनेछ भन्ने विश्वास गर्दै। यो डरलाग्दो भए पनि, हामी परमेश्वरको प्रबन्धलाई कसरी हेर्छौं र बुझ्छौं भन्ने कुरामा हामी बदलाउ गर्दछौं।

हिब्रू ११:२९ मा पाइने अन्तिम विशेषतालाई हेर्नुहोस्। “विश्वासद्वारा ओवानो भूमिमाभै गरी हिँडेर तिनीहरूले लाल समुद्र पार गरे, जुन कुरा मिश्रीहरूले प्रयत्न गर्दा डुबेर मरे।”

मोशाले परमेश्वरको अलौकिक प्रबन्ध देखे। तिनले के हुनेछ भन्ने कुरा देखे।

मिश्रीहरू डुबेर मरे, तर इस्राएलीहरूलाई परमेश्वरले स्वतन्त्रतातिर डोच्याउनुभयो।

अनि परमेश्वरले मोशालाई त्यो दर्शन पूरा गर्नका निम्ति चाहिने सबै कुरा प्रदान गर्नुभयो। उहाँले त्यो मोशाले सोचेका तरिकाले वा तिनले सोचेका समयमा प्रदान गर्नुभए। जुन तरिकाले मोशाले यो प्रदान गरिनेछ वा कहिले प्रदान गरिनेछ भनेर सोचेका थिए। हामी पनि कसरी मोशा जस्तै छौं भन्ने कुरा के तपाईं देख्नुहुन्छ? हामी त्यही अवस्थामा छौं, जहाँ हामीसँग यो दर्शन छ र हामी यसलाई अगाडि बढाउन चाहन्छौं, तर हामीलाई त्यो दर्शनका लागि स्रोत-साधनहरू चाहिन्छ। परमेश्वरले कसरी प्रदान गर्नुहुन्छ? अनि मोशाको कथाले हामीलाई धेरै वास्तविक भिन्नता देखाउँछ, किनकि यदि हामी आफैसँग साँच्चै इमानदार छौं भने हामीमध्ये धेरैजना मोशाजस्तै बन्न चाहन्छौं, तर राजमहलमा मात्र।

हामी महलको मोशाजस्तै हुन चाहन्छौं, किनकि यदि तपाईं सोच्नुहुन्छ, “यदि मसँग दरबार भएको भए, दरबारमा, मोशासँग सबै अधिकार थियो। तिनका शब्दहरू हजारौं दासहरूका निम्ति आदेश थिए। तिनीसँग सबै स्रोत-साधनहरू थिए। तिनीसँग आफूले चाहेको गर्नका निम्ति पुग्दो पैसा थियो। तिनीसँग सबै पद(ओहदा) थियो। तिनीसँग सबै प्रभाव थियो। हामी मिश्रको महलमा मोशालाई हेर्छौं, जोसँग त्यो बेला दर्शन थियो, “इस्राएलीहरूलाई छुटकारा दिनु।” र हामी भन्छौं, “काश! यदि मसँग शक्ति, अधिकार र स्रोत-साधन भएको भए, यदि मसँग त्यो भएको भए, म परमेश्वरले मलाई दिनुभएको दर्शन पूरा गर्न सक्नेथिएँ।” तर मोशाको कथा हेर्नुहोस्, तपाईंले मोशा महलमा असफल भएको थाहा पाउनुहुनेछ।

सबै शक्ति र सबै पैसाले, सबै स्रोतहरूसहित, तिनले त्यहीँबाट कोसिस गरे। तिनले केवल एक इस्राएलीलाई बचाउन खोजे र तिनी असफल भए। परमेश्वरले हामीलाई उहाँले कसरी प्रदान गर्नुहुन्छ भन्ने बारेमा हाम्रो सोचमा परिवर्तन गर्न आग्रह गर्दै हुनुहुन्छ।

मोशा महलबाट प्रतिज्ञाको देशमा जान पर्थो, जहाँ परमेश्वरको अन्तिम दर्शन पूरा भयो। हामी पनि महलबाट प्रतिज्ञा गरिएको देशमा जानुपर्छ। हामी “यदि मसँग अधिकार, शक्ति, पैसा प्राप्त गर्न सकें भने, म परमेश्वरले मलाई दिनुभएको दर्शन पूरा गर्न सक्ने थिएँ” भन्ने विचारबाट बाहिर निस्कनु पर्छ।

हामीसँग गलत विचार छ। मोशासँग गलत विचार थियो, त्यसैकारण परमेश्वरले तिनलाई एउटा प्रक्रियाबाट लैजानुभयो। उहाँले तिनलाई एउटा मार्गबाट लैजानुभयो, जुन प्रस्थान ३ अध्यायमा हाम्रा लागि वर्णन गरिएको छ, जसबाट हामी अगुवाहरूले सिक्छौं। यहाँ परमेश्वरको प्रबन्ध कसरी आउँछ र हामीले कुनै कुराका निम्ति कसरी आफैलाई तयार गर्नुपर्छ भन्ने कुरा बताइएको छ। यो कुरा प्रस्थान ३ अध्यायबाट सुरु हुन्छ। तपाईंलाई यो कथा थाहा भएकै कुरा हो, मोशा उजाड-स्थानमा जान्छन्। तिनले पूर्ण रूपमा असफल भएको महसुस गर्छन्। अब तिनीसँग केही पनि छैन।

अभै पनि परमेश्वरले तिनलाई दर्शन दिनुभएको छ र परमेश्वर अभै पनि तिनीसँग काम गरिरहनुभएको छ अनि परमेश्वरले प्रस्थान ३:११ मा मोशालाई भेट्नुहुन्छ र तिनीकहाँ आउनुहुन्छ र भन्नुहुन्छ, “म चाहन्छु, तैले यो दर्शन पूरा गर।” अनि यहाँ मोशाले कसरी जवाफ दिन्छन्। तर मोशाले परमेश्वरलाई भने, “फारोकहाँ गएर इस्राएलीहरूलाई मिश्रबाट ल्याउन सक्ने म को हुँ र?” अनि परमेश्वरले जवाफ दिनुहुन्छ, “म तँसित हुनेछु।”

मोशाले स्पष्ट रूपमा भन्छन्, “मैले कोसिस गरें, र असफल भएँ। यो गर्ने म को हुँ र?” अनि तपाईं र म कहिलेकहीं यस्तै विचार गर्छौं। “यो गर्ने म को हुँ र? मैले कोसिस गरें सायद म असफल भएँ।” हामी परमेश्वरले हामीलाई अह्वाउनुभएको कामलाई हेर्छौं र यो हाम्रो क्षमताभन्दा बाहिर भएको देख्छौं। अनि परमेश्वरले मोशालाई दिनुभएको पहिलो स्रोत-साधन, जुन सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण हो, त्यो उहाँको उपस्थितिको स्रोत-साधन हो। परमेश्वरले मोशालाई उत्साह दिने कोसिस गर्नुहुन्ना। परमेश्वरले मोशाको आत्मसम्मान निर्माण गर्ने कोसिस गर्नुहुन्ना। उहाँले तिनलाई यी एउटा वाक्यांश भन्नुहुन्छ, “म तँसित हुनेछु।” धेरै पटक, हामी प्राकृतिक प्रबन्ध खोजिरहेका हुन्छौं जुन हामी यहाँबाट सुरु गर्दैनौं। परमेश्वरले मलाई दिनुभएको दर्शन पूरा गर्न मलाई चाहिने सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण स्रोत-साधन उहाँको उपस्थिति हो। जब म उहाँको उपस्थिति पाउँछु, अरू सबै कुरा आफै प्राप्त हुनेछ। जब हामी आफूलाई आवश्यक पर्ने स्रोत-साधनहरूका लागि विश्वास गर्छौं तब यो हाम्रो स्थिति, हाम्रो मानसिकता र हाम्रो विश्वासका लागि धेरै महत्त्वपूर्ण हुन्छ। पहिलो कुरा भनेको हामीलाई उहाँ र उहाँको उपस्थिति चाहिन्छ। तर यो अभै भएको छैन। परमेश्वर र मोशाले यस्तै कुराकानी गरिरहनुभएको छ। पद १३ मा मोशा फेरि परमेश्वरको सामु आउँछन् र विरोध प्रकट गर्दै गर्छन्, “हेर्नुहोस्, अब म इस्राएलहरूकहाँ गएर तिनीहरूलाई भन्नेछु, ‘तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वरले मलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनुभएको हो,’ तब तिनीहरूले, ‘उहाँको नाउँ के हो?’ भनेर सोध्ने भने, मैले तिनीहरूलाई के भन्ने?’ तब परमेश्वरले मोशालाई भन्नुभयो, ‘म हुँ जो हुँ म हुँ। इस्राएलीहरूलाई तैले यसो भन्नु, ‘म हुँ’ भन्ने तिमीहरूकहाँ मलाई पठाउनुभएको हो।”

मोशाले अब अधिकारको प्रश्न उठाउँछन्। मलाई अधिकारको स्रोत-साधन चाहिन्छ। यदि म इस्राएलीहरूकहाँ गएँ भने तिनीहरूमाथि मेरो कुनै अधिकार छैन। म पहिले पनि असफल भएको छु। म अब महलमा छैन। मेरो कुनै अधिकार छैन। मैले के गर्ने? अनि परमेश्वरले स्पष्ट जवाफ दिनुहुन्छ, “तैले भन्नु, ‘म हुँ’ भन्नेले मलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनुभएको हो। म परमेश्वर हुँ भन्नेले तँलाई अधिकार दिएको छु।” त्यो हामीकहाँ आउने दोस्रो स्तरको प्रबन्ध हो। यो केवल उहाँको उपस्थिति होइन, तर उहाँले हामीलाई आत्मिक रूपमा दिनुभएको अधिकार छ जुन हामी बोकेर हिँड्छौं, यस नाउँमा, “म हुँ,” भन्ने लेखिएको छ, जुन एक असामान्य नाउँ हो। तर इमानदारीपूर्वक भन्नुपर्दा, “म हुँ” नाउँले परमेश्वरको स्रोत-साधनको बारेमा हामीसँग भएका सबै प्रश्नको जवाफ दिन्छ।

“हे परमेश्वर, यी खर्चहरू कसले भर्नेछ?”

“म हुँ” ले भर्नेछन्।

हे परमेश्वर, जब म तपाईंको सेवामा व्यस्त हुन्छु, तब मेरो परिवारको हेरचाह कसले गर्छ?

“म हुँ” ले भर्नेछन्।

स्रोत-साधनको बारेमा तपाईंको हरेक प्रश्नको उत्तर तपाईं पाउनुहुनेछ।

“हे परमेश्वर, मैले सही मानिसहरू कसरी भेट्छु?”

“म हूँ।” उहाँले “म हूँ” भनेर जवाफ दिनुहुन्छ। उहाँ सधैं तपाईंको साथमा हुनुहुन्छ। उहाँ तपाईंको पहिलो र सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण स्रोत-साधन हुनुहुन्छ। उहाँले मोशालाई त्यही कुरा सिकाउँदै हुनुहुन्छ। मोशालाई खाना चाहिन्छ। मोशालाई पानी चाहिन्छ।

मोशालाई नेतृत्वको आवश्यकता पर्नेछ। मोशाले “म तँसित हुनेछु, र म हूँ भन्ने परमेश्वर हूँ” भन्ने कुरा नबुझेसम्म त्यो केही पनि आउनेवाला थिएन। प्रस्थान ४:१ मा कुराकानी अभै पनि जारी रहन्छ। मोशाले जवाफ दिन्छन्, “यदि तिनीहरूले मलाई पत्याएनन् र मेरो कुरा नसुनी, ‘परमप्रभु तिमीकहाँ देखा पर्नुभएको होइन’ भनेर जवाफ दिए भने, के भन्ने?” तब परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “त्यो तेरो हातमा के छ?” तिनले जवाफ “लट्टी,” र परमप्रभुले भन्नुभयो, “त्यो भुइँमा फाल्” त्यसैले मोशाले लट्टी लिएर भुइँमा फाल्छन्, र बाँकी कथा तपाईंलाई थाहा छ। त्यो लट्टी सर्पमा परिणत हुन्छ।

परमेश्वर खास गरी यसो भन्दै हुनुहुन्छ, “मोशा, म तँलाई चाहिने सबै दिनेछु। तँले केवल आफ्नो हातमा भएको थोक प्रयोग गर्। तेरो हातमा के छ?” अनि मोशाले एउटा लट्टी भन्छन्, र परमेश्वरले भन्नुहुन्छ, “त्यति भए पुग्छ। त्यसले काम गर्नेछ।” जब तपाईं मोशाको कथा पढ्नुहुन्छ, तपाईंले थाहा पाउनुहुन्छ कि तिनले त्यो लट्टी भुइँमा फाल्छन्, र त्यो सर्पमा परिणत हुन्छ, अनि त्यसले अरू सबै सर्पहरूलाई निल्दछ।

तिनले त्यो लट्टी उठाए, पानीमाथि समुद्रमाथि राखे, अनि समुद्र दुई भाग भयो, र तिनीहरू स्वतन्त्रता भएर हिँडे।

जब स्रोत-साधनका लागि परमेश्वरमाथि भरोसा गर्ने कुरा आउँछ, परमेश्वरले “त्यहाँ हेर, र तिमी के चाहन्छौ?” भन्दै सुरु गर्नुहुन्छ। उहाँले “तिम्रो हातमा के छ? तिम्रो हातमा जे छ त्यसबाट सुरु गर” भन्दै सुरु गर्नुहुन्छ। “अहो, तपाईंसँग केही रोटी र थोरै माछाहरू छन्? ठीकै छ, त्यहीँबाट सुरु गर्नुहोस्।” त्यति भए पुग्छ।

परमेश्वरले तपाईंलाई सुरुमा जे दिनुभएको छ, त्यति नै पर्याप्त छ। किनकि सेवकाईमा धेरै पटक के हुन्छ भने जब हामीसँग ठूलो दर्शन हुन्छ, जुन अति नै राम्रो हुन्छ, हामीलाई त्यो दर्शनका निमित्त ठूलै प्रबन्ध चाहिन्छ। धेरै रकम नपाएसम्म, सही प्रकारका अगुवाहरू नपाएसम्म हामी निष्क्रिय रहन्छौं, र हामी कहिल्यै विश्वासको पहिलो कदम चाल्दैनौं। त्यसैले येशू भन्नुहुन्छ, “सुन, मैले तिमीहरूलाई पहिले नै जे दिएको छु त्यो हेर, तिमीहरूसँग पहिलेबाटै जे छ त्यसमा ध्यान केन्द्रित गर। तिमीहरूसँग जे छैन त्यसमा ध्यान नलगाओ, र मैले तिमीहरूलाई दिएको दर्शन पूरा गर्न तिमीहरूसँग जे छ त्यसैबाट सुरु गर। त्यसपछि तिमीहरू थप स्रोत-साधनहरू तिमीहरूकहाँ आउन थाल्नेछन्।” मोशा फेरि फर्केर परमेश्वरको सामु आउँछन्, र तिनले आफ्ना कमी-कमजोरीहरू हेर्छन्, “तर म भकभकैँ बोल्छु। म बोल्न सकिदैन।” प्रस्थान १४:४ मा, परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “हारून तँलाई भेट्न आउँदैछ, र हामी तिमीलाई भेट्न पाउँदा खुसी हुनेछौं।” उहाँले यसो भनिरहनुभएको छ, “मोशा, म तिमीलाई मानिसहरूको प्रबन्ध दिनेछु। तिमीले यो एकलै गर्नुपर्दैन। विशेष गरी अगुवाहरूको रूपमा सेवकाईमा कहिलेकहीं हामी एकलो महसुस गर्छौं, र हामी त्यसको भार बोक्छौं। अनि जब हामी परमेश्वरको स्रोत-साधनहरूको बारेमा सोच्दछौं, तब हामी सामान्यतया त्यसलाई मानिसहरूको रूपमा सोच्दैनौं, तर कार्यक्रम वा रुपियाँपैसा वा भवनहरूको रूपमा सोचिरहेका हुन्छौं।

अनि फेरि, प्रार्थमिकता के हो? परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म तिमीहरूसँग हुनेछु। म तिमीलाई मेरो अधिकार दिनेछु, र म तिमीहरूलाई मानिसहरू दिनेछु।” परमेश्वरले मोशासँग भोजन, पानी वा रसद(भोजन-पानी)को बारेमा केही कुरा गर्नुभएको छैन। उहाँले आफ्नो र मानिसहरूको बारेमा कुरा गर्नुभएको छ। “हारून, तिमीलाई देखेर खुसी हुनेछ?” जब स्रोत-साधनहरूको कुरा आउँछ तब अगुवाहरूको रूपमा हाम्रो निमित्त सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण एउटा बाइबल पद यो हो, “फसलका प्रभुले आफ्नो फसलमा खेतालाहरू पठाइदेऊन् भनी प्रार्थना गर्नु।”

अनि तपाईं आफ्नो हारूनका लागि प्रार्थना गर्नुहुन्छ, अनि परमेश्वरले त्यो दिनुहुन्छ? हामी धेरै पटक यस्तो सोच्छौं, “काश, यदि म राजमहलमा भएको भए, मसँग सबै नोकरहरू, सबै दासहरू, सबै धन, सबै अधिकार हुनेथियो। मैले चाहेको त्यही हो।” अनि यदि तपाईं इमानदार हुनुहुन्छ भने तपाईंले मेरो कुरा सुनिरहँदा तपाईंमा पनि त्यस्तो सोच कुनै बेला थियो भनी जान्नुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ, कहिलेकहीं तिमी त्यो मानसिकतामा फसेका छौ। अनि परमेश्वरले आफ्नो दर्शनका लागि जुन प्रबन्ध गर्नुभएको छ त्यो तपाईंका निम्ति करोडौं रूपियाँ दिलाउने कुनै गुप्त चाबी होइन।

योचाहिँ मोशाको नमुनाद्वारा तपाईंको सोच र विश्वासलाई पुनर्स्थापित गर्दै यसो भन्नु हो, “होइन, म राजमहल र स्वाभाविक परिस्थितिहरूमा भर पर्नेछैनं। म चौवाटो भएर जानेछु, र म प्रतिज्ञा गरिएको देशमा पुग्नेछु। अनि मलाई सबैभन्दा बढी चाहिने प्रबन्ध भनेको “म तँसित हुनेछु” हो। मलाई सबैभन्दा बढी चाहिने प्रबन्ध भनेको परमेश्वरले, “म तिमीलाई मेरो अधिकार दिँदछु” भन्नु हो।

मलाई सबैभन्दा बढी चाहिने प्रबन्ध भनेको हारून हो जो मसँगै हिँड्नेछ। मोशा परिवर्तन भए।

यस कथाले यो कुरा धेरै स्पष्ट रूपमा वर्णन गरेको छ। तिनी गए र राजमहलमा सुरु गरे, तर त्यो बाटोद्वारा भएर जाँदा तिनी परमेश्वरको स्रोत-साधनमा भर पर्ने स्थितिमा पुगे। यो कुरा प्रस्थान ३३ अध्यायमा हाम्रो लागि वर्णन गरिएको छ, जहाँ मोशा आफैँ परिवर्तन हुन्छन्। पद १५ मा, मोशाले परमेश्वरलाई यसो भन्छन्, “यदि तपाईंको उपस्थिति हामीसँग गएन भने हामीलाई यहाँबाट उता नलानुहोस्।” यदि तपाईं हामीसँग जानुभएन भने तपाईं मसँग र तपाईंका मानिसहरूसँग खुसी हुनुहुन्छ भनेर कसैले कसरी थाहा पाउँछ? अर्को कुन कुराले मलाई र तपाईंका मानिसहरूलाई पृथ्वीका अरू सबै मानिसहरूबाट फरक बनाउनेछ?

अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तँले भनेकै कुरा म गर्नेछु, किनकि तँले मेरो दृष्टिमा निगाह पाएको छस्, र मैले तँलाई नाउँले नै चिनेको छु।” मोशाको रूपान्तरण भयो। तिनी राजमहलबाट निस्के, “मैले परमेश्वरका निम्ति यो गर्नुपर्छ। मलाई स्रोत-साधनहरू चाहिन्छ। यदि परमेश्वर मसँग हुनुहुन्न भने, म यो गर्न पनि चाहन्नं, किनकि मानिसहरूले परमेश्वरलाई कसरी देख्नेछन्?” मोशालाई अब थाहा भयो कि तिनको पहिचान अब केवल परमेश्वरलाई महिमा दिने प्रतिबिम्ब मात्र हो। “मलाई थाहा छ, तपाईंसँग एउटा ठूलो दर्शन छ, र म जान्दछु, कि त्यो दर्शनलाई स्रोत-साधनहरू चाहिन्छ।”

तपाईं राजमहलमा भागदौड गर्ने परीक्षामा नपर्नुहोस्, तर मोशाजस्तै आफूलाई येशूको चरणमा राख्नुहोस्। अनि तपाईंको जीवन र सेवकाई परमेश्वरलाई महिमा दिनका निम्ति हो भनी विश्वास गर्नुहोस् र जान्नुहोस्, यसरी परमेश्वरले केही अनौठा तरिकाले त्यो गर्नुहुनेछ। महत्त्वपूर्ण कुरा भनेको “म तँसित हुनेछु” भन्नुहुने “म हुँ” परमेश्वरमा तपाईंको विश्वास हो। तपाईंको हातमा जे छ त्यो लिनुहोस् र दर्शन पूरा गर्न थाल्नुहोस् अनि बाँकी कुराहरू मैले सही समयमा एक-एक चरण गर्दै ल्याएको हेर्नुहोस्।

